

[J. M. Pedersen.]

alvorlig bebrejdelse mod ministeren fra mit partis side.

Nu har de fire foregående talere gennemgået lovforslaget i enkeltheder, og jeg vil ikke optage det høje tings tid med gentagelser — det kunne det jo kun blive. Jeg vil nøjes med at fremføre enkelte principielle synspunkter.

At mit parti gerne vil være med til løsningen af dette problem, er klart. Vi har alle dage været klar over og har indrømmet, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er en vanskeligt stillet kasse. Som jeg har udtalt ved flere lejligheder her, er Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse næsten at betragte som en opsamlingskasse for alle de arbejdere, der ikke har fået uddannelse inden for de faglærtes områder, og som ikke har kunnet opnå en sådan uddannelse, og ligeledes må den store flok, der indvandrer fra land til by, jo også havne i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Derfor får den en stor arbejdsløshed, derfor er det vanskeligt for den at klare problemet, som vi her må have løst.

Med hensyn til det spørgsmål, som særlig er fremdraget af det ærede medlem hr. Poul Sørensen og af det ærede medlem hr. Lorentzen ikke alene i dag, men ved flere lejligheder, nemlig en udligning af udgifterne, således at de velstillede kasser skulle betale til de dårligst stillede, har jeg på et tidligere tidspunkt, for en 2-3 år siden, i kommissionen udtalt, at jeg ikke kunne tilslutte mig disse synspunkter. Jeg kan ikke se, at de faguddannede arbejdere har mere skyld i den store arbejdsløshed, der er inden for arbejdsmændenes rækker, end hele samfundet har, end arbejdsgivere og alle inden for de frie erhverv har. Disse sidste har lige så stort et ansvar for den store arbejdsløshed, og jeg kan ikke se det berettigede i, at de faguddannedes kasser, altså med andre ord de velstillede kasser, skal pålægges en ekstra udgift, for at dette problem kan klares. Jeg har på et tidligere tidspunkt fralagt mig ansvaret for en sådan ordning.

Jeg kunne derimod bedre tænke mig en form for enhedsfagforening i retning af industriforbund, som der har været talt om flere gange, med kun én kasse. Jeg ville jo mene, at det måtte være aktuelt i en tid, hvor vi skal rationalisere. På en masse om-

råder ville administration og kontrol blive betydeligt billigere, hvis der i stedet for de 64-65 forskellige kasser og organisationer, som der er nu, kun var én arbejdsløshedsforsikringskasse, hvori alle blev optaget, hvortil alle betalte kontingent i forhold til deres årsindtægt og ligeledes fik understøttelse i forhold hertil. Det ville i allerhøjeste grad betyde en rationalisering, så det kunne jeg bedre tænke mig.

Der er ting i ministerens lovforslag, vi er glade for. Som sagt er vi klar over, at der er vanskeligheder, men vi er glade for, at regeringen nu har foreslået, at der skal ydes statshjælp i henhold til den udbetalte understøttelse i stedet for i henhold til det betalte kontingent. Det vil give de dårligst stillede kasser med stor arbejdsløshed forholdsvis større hjælp end kasser med mindre lediggang, og det synes vi i princippet er rigtigt.

Jeg vil slutte mit indlæg med at give tilsagn om, at mit parti vil medvirke til en saglig behandling i det kommende udvalg. Vi vil være med til at se at få det bedst mulige ud af det og være med til at fremskynde lovforslagets gennemførelse hurtigst muligt.

Med hensyn til det af det kommunistiske parti fremsatte lovforslag vil også vi henstille, at det tages tilbage, idet det er overflødigt, når ministerens lovforslag gennemføres.

Alfred Jensen: Da den kommunistiske gruppe den 15. januar fremsatte lovforslag om ændrede regler for udbetaling af brændselshjælp og ændrede regler for tilskud til kassernes udgifter til brændselshjælp, var der ikke fra anden side taget initiativ til at imødekomme de ønsker, som blev fremsat i 1956 af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og af Kvindeligt Arbejderforbund.

Der har siddet en kommission og syslet med arbejdsløshedskassernes problemer. Den har ikke engang taget sig sammen til at komme med betænkning og forslag endnu, så enhver kan se, hvor urimeligt det ville være, om de arbejdsløse, om arbejdsløshedskasserne, om medlemmer her i tinget skulle vente med at fremsætte forslag, til kommissionen havde afsluttet sit arbejde. Det var det, det ærede medlem hr. Poul Sørensen rådede mig til, da vort forslag om karens-